

دونالد ترامپ پس از ناکارآمدی تئوری «مرد دیوانه» و سیاست خارجی نامنسجم آمریکا در پرونده ایران، در ژاپن از راهبرد جدیدش که تکرار اقدامات روسای جمهور سابق آمریکا در برابر ایران است، رونمایی کرد

بازگشت ترامپ به تئوری دستکش مخملی

ترامپ: به دنبال تغییر حکومت ایران نیستم

به‌دند. علاوه‌بر این استراتژی، ترامپ و حلقه محدود سیاست خارجی‌اش، جنگ روانی گسترده‌ای را علیه تهران آغاز کردند و کمتر روز و ساعتی بود که مایک پمپئو وزیر خارجه و جان بولتون مشاور امنیت ملی به همراه رئیس‌جمهور درباره ایران اظهارنظر خصمانه‌ای نداشته باشند. آخرین سناریوی جنگ روانی آمریکا، القای آمادگی برای جنگ با ایران در پی اعزام ناو لینکلن به خلیج فارس بود. پس از اجرای این نمایش، آمریکا عملاً آخرین ابزار خود را نیز در برابر ایران از میان برده این دقیقاً تکرار همان نمایشی بود که بولتون در وقایع ونزوئلا در پیش گرفت و با یک پوشه که روی آن نوشته شده بود اعزام پنج هزار نظامی به کلمبیا، تلاش کرد حکومت مادورو در ونزوئلا را سرنگون کند. حال آمریکا در برابر تهران هیچ‌گزینه قابل اتکالی ندارد که از طریق آن بتواند تهران را برای یک مذاکره تحمیلی متقاعد کند. این به آن معناست که راهبرد خاص و متمایز یک سال‌ونیم گذشته دونالد ترامپ علیه ایران رسماً با شکست مواجه شده است. کاخ سفید دیگر نه ابزار قابل توجهی برای تحریم ایران دارد و نه قابلیت تشدید جنگ روانی علیه تهران را، چراکه در هر دو مسیر، آنها تا انتهای مسیر را طی کرده‌اند. با شکست راهبرد دونالد ترامپ در برابر ایران، اظهارات هفته‌های گذشته تیم سیاست خارجی آمریکا، نشان

دهد. علاوه‌بر این استراتژی، ترامپ و حلقه محدود سیاست خارجی‌اش، جنگ روانی گسترده‌ای را علیه تهران آغاز کردند و کمتر روز و ساعتی بود که مایک پمپئو وزیر خارجه و جان بولتون مشاور امنیت ملی به همراه رئیس‌جمهور درباره ایران اظهارنظر خصمانه‌ای نداشته باشند. آخرین سناریوی جنگ روانی آمریکا، القای آمادگی برای جنگ با ایران در پی اعزام ناو لینکلن به خلیج فارس بود. پس از اجرای این نمایش، آمریکا عملاً آخرین ابزار خود را نیز در برابر ایران از میان برده این دقیقاً تکرار همان نمایشی بود که بولتون در وقایع ونزوئلا در پیش گرفت و با یک پوشه که روی آن نوشته شده بود اعزام پنج هزار نظامی به کلمبیا، تلاش کرد حکومت مادورو در ونزوئلا را سرنگون کند. حال آمریکا در برابر تهران هیچ‌گزینه قابل اتکالی ندارد که از طریق آن بتواند تهران را برای یک مذاکره تحمیلی متقاعد کند. این به آن معناست که راهبرد خاص و متمایز یک سال‌ونیم گذشته دونالد ترامپ علیه ایران رسماً با شکست مواجه شده است. کاخ سفید دیگر نه ابزار قابل توجهی برای تحریم ایران دارد و نه قابلیت تشدید جنگ روانی علیه تهران را، چراکه در هر دو مسیر، آنها تا انتهای مسیر را طی کرده‌اند. با شکست راهبرد دونالد ترامپ در برابر ایران، اظهارات هفته‌های گذشته تیم سیاست خارجی آمریکا، نشان

فرهنگیختگان از آغاز رقابت‌های انتخابات ریاست‌جمهوری آمریکا، حداقل ۲۵ موضوع است که دونالد ترامپ رئیس‌جمهور آمریکا معتقد است در دنیا هیچ‌کس به اندازه او در این موارد نمی‌داند و نمی‌تواند انجام دهد. در لیست بلندبالای رئیس‌جمهور آمریکا که شامل گستره‌ای از سلاح هسته‌ای تا تجارت می‌شود، «مذاکره» نیز جای دارد. ترامپ معتقد است هیچ‌کس بهتر از او نمی‌تواند مذاکره کند و به توافقی دست یابد که منافع آمریکا برای طولانی‌مدت حفظ شود. او با همین استدلال از بسیاری از توافقات و معاهدات بین‌المللی خارج شد و تلاش کرد به توافقی بهتر برسد. خروج او از توافق هسته‌ای با ایران (برجام) نیز با همین استدلال صورت گرفت و رئیس‌جمهور آمریکا تلاش کرد با روشی متفاوت، ایران را به میز مذاکره برای پذیرش توافقی جدید بکشاند. او در گام نخست تیم سیاست خارجی خود را تغییر داد و مایک پمپئو و جان بولتون را به تیم خود اضافه کرد تا با ظرفیت‌های این افراد، حلقه تئوری «مرد دیوانه»، او را به خواسته‌هایش برساند. بر اساس حلقه تئوری «مرد دیوانه» باید رئیس‌جمهور آمریکا از خود رفتارهای دیوانه‌وار و غیرقابل‌پیش‌بینی نشان دهد تا رقبای و کشورهای خارجی این کشور درگیر ترس و واهمه شوند و به درخواست‌های آنان تن

ریگان و رسوایی ایران گیت

رونالد ریگان

رونالد ریگان از ابتدای روی کار آمدن سیاست‌خمانه‌ای را علیه ایران در دستور کار خود قرار داد. او در جنگ روند همکاری‌های واشنگتن-بغداد را تسریع کرد. همچنین نام عراق را از فهرست کشورهای «تروریست» خارج کرد تا بتواند راه را برای فروش تجهیزات نظامی به آن کشور باز کند. دولت ریگان، از شبکه‌های کودتاوبراندازی در داخل ایران حمایت کرد و ارتباط‌های آشکاری با سران منافقین در آمریکا برقرار ساخت. اما در سال ۶۵ رسوایی «ایران گیت» به بار آمد. ریگان، رابرت مک‌فارلین، مشاور امنیت ملی اش را با گذرنامه جعلی همراه با مقادیری جنگ‌افزار به تهران فرستاد تا به‌قول منابع خبری آمریکا «مذاکراتی آشتی‌جویانه با رهبران ایران» آغاز کند. ریگان در سخنرانی تلویزیونی گفت که بدون همکاری ایران، قادر به خاتمه یخشیدن به جنگ خلیج‌فارس نیستیم و بدون ایران امکان برقراری صلح بادوام در خاورمیانه وجود ندارد. «او برای رهایی از وضعیتی که به وجود آمده بود، برای بهبود روابط با ایران تلاش کرد. این رسوایی به تقلید از رسوایی سیاسی دیگری که پیش از این در زمان ریاست‌جمهوری نیکسون رخ داده بود و به «واترگیت» مشهور شده بود، «ایران گیت» نام گرفت.

پالس مثبت کارتر

جیمی کارتر

دولت جیمی کارتر سعی کرد بلافاصله پس از پیروزی انقلاب اسلامی، با حکومت جدید در ایران ارتباط برقرار کند. به رسمیت شناختن انقلاب اسلامی در ایران و ارسال پالس‌های مثبت در ظاهر حاکی از پذیرش خواست مردم ایران توسط دولت دموکرات کارتر بود. اما برخلاف این مواضع سفارت آمریکا در ایران به ستادی جهت اختلاف‌افکنی داخلی و حمایت از جریانات تجزیه‌طلب تبدیل شد. با افزایش دخالت توطئه‌های آم ریکا و مشخص شدن نقش سفارت این کشور در بروز ناآرامی‌ها تعدادی از دانشجویان سفارت آمریکا را تسخیر و جاسوس‌های مستقر در آن را بازداشت کردند. نکته جالب اینکه در نامه کارتر به امام خمینی (ره)، او از «اهتمام جدی در راه تأمین رضایت لازم مردم ایران برای حل مسأله ملت‌آمیز اختلافات موجود بین دو حکومت» گفت و تصرف سفارت آمریکا در تهران را «مکس‌العمل موجهی برای جوانان ایران» خواند، با این حال دولت او، طرح حمله نظامی را در دستور کار خود قرار داد که این حمله در قالب عملیات طبس به شکست فضاحت‌بار نیروهای ویژه ارتش آمریکا ختم شد.

کلینتون و سخت‌ترین تحریم‌ها

بیل کلینتون

دولت کلینتون ایران را خطری نامید که باید آن را «مهار» کرد. به دنبال آن، سیاست بحث‌برانگیز «مهار دوجانبه» به اجرا درآمد که طبق آن ایالات متحده حضور نظامی اش در حوزه خلیج‌فارس را گسترش می‌داد تا ایران و عراق را «مهار» کند. در سال ۱۹۹۷، رئیس‌جمهور وقت ایران اعلام کرد: «تمامی دره‌های گف‌وگو و درک متقابل باید با باشد تا امکان برقراری رابطه میان شهروندان ایرانی و آمریکایی به وجود بیاید. «دولت کلینتون از این فرصت استفاده کرد و چندین نامه به حکومت ایران نوشت. وی نوشت: «دولت آمریکا هیچ قصد خصومت‌آمیزی در قبال جمهوری اسلامی ایران ندارد و به دنبال ایجاد یک رابطه خوب با دولت شماس‌ت» و آرزومند است تا «بنیان محکمی برای آینده روابط بهتر میان دو کشور بنا سازد.» با این حال دولت او به‌جز اقدامات نظامی گسترده علیه ایران سعی کرد با تصویب قوانین و طرح‌های تحریمی علیه ایران آینده روابط میان دو کشور را نیز تخریب کند، به‌گونه‌ای که اغلب تحریم‌های اعمال شده در دوره اوباما رئیس‌جمهور سابق و همچنین دونالد ترامپ رئیس‌جمهور فعلی آمریکا ریشه در ریل گذاری‌های تحریمی دوره کلینتون دارند.

تحلیل

نتایج انتخابات پارلمان اروپا حاکی از جان گرفتن احزاب راست افراطی و چپ‌های «سبز» است

جدال رادیکال‌ها در پارلمان اروپا

بحران‌های محیط‌زیستی شکل جدیدی به چهره سیاست در اروپا داده و باعث شده است احزاب ملی‌گرا و همچنین احزاب مدافع محیط‌زیست بتوانند توجه بخشی از مردم اروپا را جلب کنند. چپ‌ها شاید با جریان حاکم بر اتحادیه ائتلاف کنند ولی راست‌ها حکم دندان خراب را برای اروپا دارند، چراکه آنها از مدت‌ها پیش به آن چشم داشتند تا با نفوذ در پارلمان از قدرت اتحادیه اروپا بکاهند و از داخل آن را با خرابی و درد مواجه کنند. در انتخابات دوره جدید پارلمان اروپا، ۵۱ درصد از ۴۰۰ میلیون واجد شرایط در ۲۸ کشور عضو اتحادیه اروپا برای مشخص شدن سرنوشت ۷۵۱ کرسی پارلمان اروپا به پای صندوق‌های رای رفتند. شمار شرکت‌کنندگان در این انتخابات برای نخستین‌بار در تاریخ از زمان برگزاری اولین انتخابات اروپایی در سال ۱۹۷۹ افزایش یافته است. در ادامه نتایج انتخابات در برخی کشورهای اروپایی بررسی شده است.

فرانسه

امانوئل مکرون، رئیس‌جمهور جوان فرانسه که به نوعی رهبر جریان اتحاد اروپا دانسته می‌شود، در خانه محتمل شکستی خفیف در نسب آرا ولی سنگین در عمل شده است. مکرون در سال ۲۰۱۷ و در دور دوم انتخابات ریاست‌جمهوری فرانسه توانسته بود با کسب ۶۶ درصد آرا در مقابل ۳۳ درصد رای مارین لوپن به پیروزی برسد اما حالا و در میدانی دیگر مغلوب مارین لوپن و جریان راست افراطی تحت مدیریت او شده است. حزب «اتحاد ملی» به رهبری مارین لوپن، بر اساس

@farhikhtegandaily

۰۰۰۰

فرهنگیختگان

www.fdn.ir

نظام ایران نیست، توضیح داد: «البته با همین حکومتی که دارند. ما به دنبال تغییر حکومت ایران نیستیم. ... به توافقی که اوباما و بایدن امضا کرده بودند، ایران می‌توانست در مدت زمان کوتاهی به سلاح اتمی دست یابد، بدون اینکه توافق را نقض کرده باشد. این چه توافقی است؟ پس نمی‌توانستیم آن را قبول کنیم.»

این اظهارات دونالد ترامپ و سخن گفتن از مذاکره با ایران در حالی است که پیش از این مایک پمپئو وزیر خارجه آمریکا شروطی ۱۲ گانه برای آغاز مذاکره با تهران تعیین کرده بود و حتی چند هفته پیش در بررسی این شروط اعلام کرده بود ایران به هیچ‌یک از این شروط پایبند نبوده است. پمپئو و بولتون نیز بارها از تلاش برای تغییر و سرنوشتی حکومت در ایران سخن گفته بودند اما حالا ترامپ نه‌تنها از تغییر حکومت ایران نمی‌گوید بلکه مدعی است با همین حکومت نیز کنار خواهد آمد. اظهارات ترامپ نشان می‌دهد او با فاصله گرفتن از روش گذشته خود در برابر تهران، راهبرد روسای جمهور سابق را در پیش گرفته است.

حسن نیت به سبک بوش پدر

جورج دبوش پدر

پیشنهاد مذاکره و تغییر سیاست در برابر ایران، تقریباً روش تمام روسای جمهور آمریکا بوده است. در دوران جرج بوش پدر، یکی از عمده مسائل آمریکا، سرنوشت گروگان‌های این کشور در لبنان بود. بوش پدر سال ۱۹۸۹ در سخنرانی روز سوگند ریاست‌جمهوری غیرمستقیم از ایران خواست تا به آزادی گروگان‌ها کمک کند. او در این سخنرانی گفت: «اگر مساعدتی در اینجا بشود، برای دورانی طولانی در خاطر‌ها خواهد ماند. حسن نیت حسن نیت می‌آورد. خوش طینت بودن می‌تواند چرخه‌ای را به حرکت دربیاورد که تا مدت‌ها به همین شکل حرکت کند.» بوش حتی پس از انتشار تصاویر اعدام یکی از آمریکایی‌ها به خاویر پرز دکوئیار، دبیرکل سازمان ملل متحد گفت: «می‌تواند امتیازهایی به ایران بدهد، البته تا جایی که لزومی به مواجهه مستقیم با آنها نباشد.» پس از آزادی گروگان‌ها آمریکایی‌ها که وعده‌هایی به ایران داده بودند، اعلام کردند: «ما گفتیم نشان دادن حسن نیت باعث حسن نیت متقابل می‌شود، ولی نگفتیم اگر ایرانیان گروگان‌ها را آزاد کنند، بدون توجه به باقی قضایا، به این اقدام پاسخ مطلوب و مساعد می‌دهیم.»

اوباما و سیاست تغییر

باراک اوباما

باراک اوباما، رئیس‌جمهور سابق آمریکا که با شعار «تغییر» بر سر کار آمد، ایران را نیز به‌عنوان حوزه‌ای برای اجرای شعارش در نظر گرفت. ارسال دو نامه به رهبری ایران و درخواست مذاکره و تعریف منافع مشترک بین دو کشور از جمله اقدامات اوباما بود. به گفته نیکلاس برنز، معاون وقت وزارت امور خارجه آمریکا در این نامه‌ها اوباما تأکید کرده بود سیاست دولت او پیگیری تغییر رژیم در ایران نیست. او حتی آماده گفت‌وگوهای مستقیم با تهران شده و اعلام کرده بود که حاضر است برنامه هسته‌ای ایران را به رسمیت بشناسد. اوباما علی‌رغم اعلام چنین مواضعی در نامه‌هایش، پس از حوادث انتخابات ریاست‌جمهوری سال ۸۸، با چرخش آشکار از مواضع قبلی‌اش به حمایت از تلاش‌ها برای تغییر نظام در ایران پرداخت. فتنه ۸۸ همچنین باعث امیدواری آمریکا نسبت به بروز شکاف مردمی در ایران شد و این کشور را به سمت اعمال تحریم‌های سنگین سال‌های ۹۰ و ۹۱ پیش برد. اوباما سال ۲۰۱۳ و پس از شکست فتنه ۸۸، اعلام کرد بارها به شکل دیپلماتیک دست دوستی به سمت ایران دراز کرده است.

نتایج نظرسنجی‌ها در خروجی صندوق‌های رای با کسب ۲۳/۲ درصد آرا پیش‌تاز این انتخابات است و حزب «جمهوری به پیش» به رهبری امانوئل مکرون احتمالاً با کسب ۲۱/۹ درصد آرا در جایگاه دوم قرار خواهد گرفت. این پیروزی برای راست‌های افراطی بیش از اندازه شیرین بوده و باعث شده است مکرون را به رقابت در میدانی دیگر فرایخواند. در همین راستا مارین لوپن نتایج انتخابات را حاوی پیام‌هایی برای دولت امانوئل مکرون ارزیابی کرد و گفت: «با توجه به سیلی دموکراتیکی که امروز قدرت حاکمه دریافت کرد، این بر عهده رئیس‌جمهور است که از این رای منفی درس بگیرد. وی تمام وزن و اعتبار ریاست‌جمهوری‌اش را در این انتخابات قرار داد و انتخابات امروز را به یک همه‌پرسی درباره سیاستش و درباره شخصیتش تبدیل کرد. بر این اساس به نظر من حداقل کاری که باید بکند این است که مجلس ملی را منحل کند.»

آلمان

شمارش بخش گسترده‌ای از آرا در آلمان، نشانگر پیش‌تازی حزب دموکرات مسیحی در آلمان است. بر اساس همین آمار سبزها با کسب دست‌کم ۲۰ درصد آرا یکی از بزرگ‌ترین پیروزی‌های سیاسی خود را تجربه می‌کنند. حزب سوسیالیست آلمان با ۱۵ درصد آرا سوم است و راست‌گرایان افراطی «آلترناتیو برای آلمان» با کسب ۱۰ درصد آرا مجوز حضور در پارلمان را به دست آورده‌اند. با وجود پیش‌تازی حزب دموکرات مسیحی، این حزب ضعیف‌ترین نتایج تاریخی خود را در انتخابات اروپایی کسب کرده است.

بریتانیا

در بریتانیا نتایج انتخابات بسیار قابل توجه بود. این کشور از چند ماه پیش

درگیر روند خروج از اتحادیه اروپاست اما مخالفت‌ها در اجرای آن، درنهایت منجر به استعفای ترزا می، نخست‌وزیر این کشور شد. حالا در انتخابات پارلمان حزب تازه‌تأسیس «برگزیت» که تنها ۶ هفته از تأسیس آن می‌گذشت، توانسته با کسب ۳۰ درصد از آرا در صدر احزاب بریتانیای پارلمان اروپا قرار بگیرد. این می‌تواند پیام روشنی به کسانی باشد که در انگلیس به دنبال برگزاری همه‌پرسی برگزیت دوم هستند. رهبر حزب برگزیت نایجل فاراژ است که در سال ۲۰۱۶ نیز نقش زیادی در رای آوردن همه‌پرسی خروج بریتانیا از اتحادیه اروپا داشت. رده دوم جدول انتخابات در بریتانیا اما به حزب مخالف خروج بریتانیا از اروپا تعلق گرفت و این جایگاه را حزب لیبرال با کسب ۲۰ درصد از آرا در اختیار گرفت. حزب کارگر با ۱۴ درصد و حزب سبزها با ۱۲ درصد در رده‌های بعدی قرار گرفتند. حزب حاکم محافظه‌کار نیز با ۱۴ درصد کاهش آرا فقط ۹ درصد را کسب کرد.

اتریش

حزب محافظه‌کار مردم اتریش به رهبری صدا عظیم این کشور سیاستین کورنش با کسب ۳۴/۵ درصد آرا، برنده بزرگ انتخابات اتریش شد. همچنین حزب سوسیال دموکرات این کشور که در جریان انتخابات ریاست‌جمهوری و پارلمانی گذشته بازنده اصلی بود، این بار می‌تواند با کسب حدود ۲۴/۱ درصد آرا دومین جریان اصلی سیاسی این کشور اروپای مرکزی باشد. حزب راست‌گرای افراطی آزادی اتریش نیز که اخیراً با رسوایی ابییزاگیت از دولت خارج شد، احتمالاً با کسب ۱۷/۵ درصد در جایگاه سوم قرار خواهد گرفت. انتشار ویدئوی جنجالی از یکی از کادرهای رهبری حزب «آزادی» احتمالاً تأثیر منفی بر این انتخاب گذاشت، این حزب نیرومندترین جریان ملی‌گرای اتریش است.